

ת"פ 27697/02/23 - מדינת ישראל נגד עזאדין אבו עאמר

בית משפט השלום ברמלה

21 מאי 2023

ת"פ 27697-02-23 מדינת ישראל נ' אבו עאמר(עציר)

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
	המאשימה
	נגד
הנאשם	עזאדין אבו עאמר (עציר)

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר דיוני, בעבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), פציעה כשעברין מזויין בצוותא עם אחר, לפי סעיפים 334 ו-335(א)(1) יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין, והחזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בין הנאשם ואחיו הקטין יליד 2006 (להלן: "האח"), לבין המתלונן מר ת"א קשר משפחתי וסכסוך קודם. בתאריך 20.1.2023 בשעות הצהריים, נהג המתלונן ברכבו בסמוך לקניון "עזריאלי" בעיר רמלה, ועצר בשל עומס תנועה. במקביל נהג הנאשם כשלצדו אחיו, בנתיב הנגדי, וכשהבחין במתלונן צעק לעברו "אני אהרוג אותך", וכך צעק עליו גם האח. השניים המשיכו צעקו ואיומו על המתלונן באומרים "נפגע בבת שלך, נהרוג לך את האישה", ובתגובה השיב המתלונן לנאשם "תעוף מפה יא בן זונה".

אז יצאו הנאשם ואחיו מהרכב, בעוד הנאשם אחז בסכין גדולה, ואחיו הקטין בסכין יפנית, והתקרבו אל המתלונן שחלון רכבו היה פתוח, ופצעו אותו בגופו ובפניו באמצעות הסכינים שהחזיקו. הנאשם המשיך לפצוע את המתלונן, בעוד שאחיו פתח את דלת הנוסע מאחורי המתלונן, ופצע את המתלונן באמצעות הסכין היפנית בה אחז. לאחר מכן רצו השניים לכיוון רכבם, והנאשם החל בנסיעה מהמקום. או אז יצא המתלונן מרכבו, הרים אבן גדולה, רץ אחרי רכבו של הנאשם והשליכה על הרכב.

3. במעשים אלו נגרמו למתלונן חבלות בדמות שריטות שטחיות בפניו משמאל, חתך שטחי בזרוע שמאל ושריטה

בצווארו, והוא ניזקק לטיפול רפואי שכלל חיסוי, שטיפה והדבקה של הפצע.

ראיות לעונש

4. המתלונן סיפר על הנזק שנגרם לו בעקבות האירוע, כי במשך כחודשיים שהה בביתו ולא יצא לעבודה, חווה עוגמת נפש, ונגרמה לו פוסט טראומה. המתלונן סיפר שהוא נדקר בסמוך ללב, בצוואר ובפנים, ואמר שהוא מנהל עסק ובו 18 עובדים, אך בעקבות המקרה נגרם נזק לעסקו, האוטו שלו הוחזק על ידי המשטרה, הוא קיבל על כך קנסות, והוא היה זקוק לטיפולים.

5. המאשימה הגישה כראיות לעונש מטעמה תיעוד רפואי (טל/1), צילומים של תיעוד החבלות שנגרמו למתלונן (טל/2), וסרטון מצלמות אבטחה שתיעד את האירוע (טל/3).

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה עוה"ד עדי סעדיה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, וטענה כי מידת הפגיעה גבוהה משמדובר באירוע חמור שהתרחש בצהריי היום ולעיני כל, בכביש סואן, על רקע סכסוך קודם, וכי נגרמו למתלונן חבלות ושריטות שהצריכו טיפול רפואי. עוד הפנתה המאשימה לנזק הפוטנציאלי הרב שהיה כרוך במעשים, היות שהנאשם ואחיו דקרו יחד את המתלונן.

7. נטען כי על בית המשפט להרתיע מפני ביצוען של עבירות חמורות אלו, בדגש על חומרתם של אירועי אלימות בכבישים. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה נוהגת (לחלקה הרלוונטי אתייחס בהמשך), וטענה כי מתחם הענישה נע בין 24 ל-48 חודשים. לנוכח הודאתו במיוחס לו, גילו והצעיר והעדר עבר פלילי, אך בהיעדר תסקיר שירות המבחן, עתרה המאשימה להשית עליו 28 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪.

8. ב"כ הנאשם עוה"ד יוסי אשכנזי הפנה לנסיבות חייו של הנאשם, רווק המתגורר עם הוריו, שסיים 11 שנות לימוד, וקודם למעצרו עבד בעסק המשפחתי של חלוקת גז. נטען שמדובר באירוע חד פעמי וספונטני, שלא הסתיים אלא בחבלות קלות ביותר, ולכן הוא ברף נמוך של חומרה.

9. עוד טען ב"כ הנאשם שיש לתת משקל ל"אשם התורם" של המתלונן באירוע, משום שהוא נעמד על אי תנועה בעוד שהנאשם נעצר בשל פקק, ולא יכול היה להמשיך לנסוע. הוסיף הסניגור וביקש ליתן את הדעת להתנהגות המתלונן שרדף אחרי הנאשם, לאחר שעזב את המקום, וזרק על רכבו סלע (כהגדרתו). בהימנעות המאשימה מהעמדתו של המתלונן לדין, נטען שננקטה "איפה ואיפה". ביחס למתחם העונש ההולם הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה (לחלקה הרלוונטי אתייחס בהמשך), טען כי זה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 13 חודשי מאסר בפועל, וביקש להסתפק במעצרו כמאסר.

10. לקולה ביקש הסניגור לתת משקל רב להודאת הנאשם במיוחס לו שנמסרה בהזדמנות הראשונה, ולכך שהוא הסגיר את עצמו לידי המשטרה. עוד הדגיש כי מדובר בבחור צעיר, נעדר עבר פלילי, ששוהה לראשונה בחייו במעצר עד תום ההליכים, ויש בכך להרתיעו. כן טען כי לנאשם רצון לחזור למוטב ולעבור טיפול משמעותי, הוא זוכה לתמיכה משפחתית, ובעבר נפגע מינית וטופל ברווחה.

11. הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר כי הוא מתחרט על מעשיו ומצטער עליהם, וכי הוא לא רוצה להיות עבריין, וזהו מקרה ראשון.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

12. הערכים המוגנים בבסיס המעשים והעבירות שביצע הנאשם כלפי המתלונן הם שלמות הגוף, הביטחון האישי ושלוות הנפש. כמו כן הנאשם פגע בהתנהגותו בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון של העוברים והשבים המשתמשים בדרך, שהיו עדים למקרה.

13. לדידי, המעשים שביצע הנאשם חמורים ומעוררי אימה, תוצאותיהם אינן מבטלות, ופוטנציאל הנזק הכרוך בהם חמור.

14. אין צורך להכביר במילים בחומרה של עבירות אלימות, השימוש באלימות כפתרון סכסוכים, לא כל שכן בשימוש בסכינים. פסיקת בית המשפט העליון קבעה לא אחת שיש להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות אלימות, ויפים לענייננו הדברים שנאמרו בע"פ 8314/03 רג'אח נ' מדינת ישראל (7.6.2005), כדלקמן:

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית- המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול ויידעו הכול כי מי ששורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריה. וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר".

דברים דומים נאמרו על חשיבות מיגור תופעת השימוש בסכינים ופציעתם של אחרים, לרבות בענישה מוחשית, למשל בע"פ 324/19 פלוני נ' מדינת ישראל (8.5.2019), כדלקמן:

"רבות נכתב על חומרתה של תופעת האלימות הנגרמת בעת תגרה או מריבה,

במהלכה נשלפת סכין, שהפכה לחזון נפרץ במחוזותינו, ועל הצורך למגרה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה (ראו למשל: ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (16.8.2007)) [...] יתר על כן, בית משפט זה נדרש בעבר להיקפה ונזקיה של תופעת ה'סכינאות', הטומנת בחובה פוטנציאל לנזק רב ומצדיקה אף היא נקיטה בענישה מחמירה ומרתיעה (ראו: ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל (20.12.2014); ע"פ 7682/18 עלקם נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (4.4.2019)).

15. נקודת המוצא בענישה כלפי מעורבים בפציעה של אחרים באמצעות נשק קר מוחשית, ומתבטאת במאסרים של ממש, כפי שניתן ללמוד מהפסיקה הנוהגת שלהלן:

א. ברע"פ 6817/22 פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.2022) (פסיקה שהגישה המאשימה), נדון עניינו של נאשם שהורשע לפי הודאתו בפציעה באמצעות סכין, כלפי שכנו, ברקע סכסוך מתמשך בגין שימוש בחנייה. המתלונן חסם את רכבו של הנאשם, והלה הוציא מרכב אחיו סכין באורך להב של 17 ס"מ, ודקר את המתלונן בכתף בעת שישב ברכבו. המתלונן תפס את הסכין ונסע מהמקום. נקבע מתחם עונש הולם שני בין 10 ל-24 חודשים, ונזקפו לזכות המבקש הודאתו, גילו ומצבו הרפואי והכלכלי המורכב, אל מול מסוכנותו הגבוהה והנזק הפיזי והמנטלי שנגרם למתלונן, ולפיכך נגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלוות.

ב. ברע"פ 489/21 ביטאו נ' מדינת ישראל (26.1.2021), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שדקר את המתלונן בסכין פעמיים בבטנו במהלך ויכוח. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שני בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם אל מול הליך חיובי שיקומי שעבר, חרג מהמתחם והשית עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעור שהגישה המדינה התקבל, והעונש הוחמר והועמד על 10 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 1529/20 אל סייד נ' מדינת ישראל (15.3.2020) (פסיקה שהגישה ההגנה), ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש המבקש נדחו, לאחר שהורשע לפי הודאתו בעבירות איומים, פציעה באמצעות סכין, ובהחזקת סכין שלא כדין. המבקש הגיע למקום עבודתו של המתלונן וטען בפניו שהוא נהג באלימות כלפיו אחיו, איים על המתלונן, ובתגובה המתלונן סטר לו ודחף אותו. אז שלף המבקש סכין ודקר את המתלונן באזור המפשעה ובידו. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שני בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המבקש 11 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בהיעדר עבר פלילי, הודאתו וקיומו של הסכם "סולחה" בין הצדדים.

ד. ברע"פ 8421/19 דהן נ' מדינת ישראל (24.12.2019), הורשע המבקש לפי הודאתו בפציעה באמצעות נשק קר, ובעבירת איומים בכך שדקר את המתלונן (שהיה קטין בעת במקרה) באמצעות חפץ

חד, הטיח בראשו לבנה ואיים עליו. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם ועברו הפלילי, אך לנוכח האכזריות של המעשים, נגזרו עליו 27 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי בסך 30,000 ₪. ערעור שהגיש המבקש על חומרת העונש, ובקשת רשות ערעור נדחו.

ה. ברע"פ 4574/17 **אבו עראר נ' מדינת ישראל** (23.8.2017), דובר בנאשם שהורשע לאחר שמיעת הראיות בעבירות פציעה כשהעברין מזוין ואיומים, בכך שפצע את המתלון באמצעות סכין. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הולם שנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד חרף גילו הצעיר, לפיכך הושתו עליו 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש, נדחו.

ו. ברע"פ 9094/16 **נעימי נ' מדינת ישראל** (12.4.2018), נדון נאשם שהורשע על יסוד הודאתו, יחד עם שני נאשמים נוספים, בעבירה של פציעה בצוותא כשהעברין נושא נשק קר, ותקיפה סתם בצוותא, בכך שהגיע עם אחרים לעסקו של המתלון, והשלושה תקפו אותו. אז נטל הנאשם בקבוק זכוכית והיכה בו את המתלון בפניו, והמשיך והכה בו באגרופים וחבטות בגופו. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל. לחובת הנאשם עבר פלילי, ולפיכך הושתו עליו 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש ובקשת רשות ערעור, נדחו.

ז. בעפ"ג (ירושלים) 65940-10-21 **מדינת ישראל נ' סנדוקה** (12.5.2022) (פסיקה שהגישה ההגנה), נדון נאשם שהורשע בהחזקת סכין ופציעה באמצעות סכין, באירוע בו הוא הותקף ע"י ילדיו של המתלון שהשליכו עליו אבנים. הנאשם נכנס לחנות של המתלון אז התפתחה קטטה עם מספר רב של משתתפים, במהלכה תקף המשיב את אחד המשתתפים באבן, ודקר פעמיים את המתלון בירך. המשיב סובל ממחלה כרונית, ועם זאת ערעור המאשימה התקבל ועונשו הוחמר והועמד על 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ח. בע"פ (ירושלים) 5193-04-20 **איטח נ' מדינת ישראל** (17.6.2020), נדון נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות פציעה נשק קר, והחזקת סכין שלא כדין, בכך שבעת עבודתו עם המתלון במסעדה, נטל בקבוק זכוכית, שבר אותו והלם בראשו של המתלון מספר פעמים, ולאחר מכן ניסה לדקור אותו בסכין. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל (יחד עם הפעלת מאסרים מותנים), בהתחשב בהליך שיקומי שעבר בכלא. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

ט. בעפ"ג (מרכז-לוד) 1610-07-21 **טנבה נ' מדינת ישראל** (19.12.2021), הורשע המערער לפי הודאתו בעבירת פציעה, בכך שאגב ויכוח עם המתלון דקר אותו בזרועו באמצעות חפץ שטיבו לא ידוע, וגרם לו לחתך קל באורך 3 מ"מ. נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשים. בהתחשב בעבר פלילי בעבירות אלימות, ותסקיר שלילי נדון הנאשם למאסר למשך 12 חודשים. ערעור שהגיש על

חומרת העונש נדחה.

16. נתתי דעתי לפסיקה עניפה נוספת שהגיש ב"כ הנאשם מאת ערכאות שונות בבתי משפט השלום (ת"פ (רמלה) 22856-04-20 **מדינת ישראל נ' אלקריב** (7.6.2022) - אירוע שיזם המתלון בנגיחה בנאשם; ת"פ (רמלה) 58759-04-21 **מדינת ישראל נ' אל צאנע** (3.1.2023) - הרשעה בפציעה; ת"פ (עכו) 30054-02-22 **מדינת ישראל נ' אל קאדר** (5.7.2022) - מאסר למשך 12 חודשים, חרף סולחה; ת"פ (ראשל"צ) 30241-05-22 **מדינת ישראל נ' אבו רחימה** (19.1.2023) - 12 חודשים, במספרים שהיו במקום).

17. ולענייננו, עסקינן באירוע חמור מסוגו בשל נסיבותיו, פגיעתו במתלון ופוטנציאל הנזק הגבוה שהיה כרוך בו. הנאשם ואחיו איימו באופן בוטה על המתלון שעבר במקום עם רכבו באקראי. כשהעז לומר לנאשם "שיעוף" מהמקום, ניגש הנאשם שאחז סכין גדולה שהייתה באמתחתו, עם אחיו הקטין שגם הוא החזיק בסכין יפנית, אל רכבו של המתלון, והשניים החלו לפצוע אותו בפלג גופו העליון, דרך חלון הרכב שהיה פתוח, פעם אחר פעם. האח אף הגדיל לעשות ופתח את דלת הנוסע של רכבו של המתלון והמשיך ופצע את המתלון.

18. צפייה בסרטון האירוע מלמדת כי זה התרחש במשך כדקה ארוכה, בצוהרי היום, בטבורה של העיר רמלה. במקום חלפו מספר כלי רכב ועוברי אורח, שוודאי היו המומים ומפוחדים מהמקרה, אך נוכחותם לא הרתיע את הנאשם מביצוע המעשים. זאת ועוד, מהסרטון עולה כי אדם שנסע עם רכבו והבחין ממרחק במתרחש, רץ לעבר הנאשם בעת שזה המשיך בפציעת המתלון, ונראה כי לנוכחותו הייתה תרומה להפסקת האירוע. מסרטון ניכר שחלקו של הנאשם היה דומיננטי ביחס לאחיו. הוא שניגש ראשון אל המתלון, והוא שפצע את המתלון נמרצות.

19. הפציעות שפצעו הנאשם ואחיו את המתלון, והסיכון במעשים עקב הפציעה שותתת הדם בפניו, אינם עניין של מה בכך (כפי שניתן להתרשם מתמונות החבלות ומהתעודה הרפואית, לפיה אחד הפצעים נדרש לטיפול בהדבקה, טל/1 ו- טל/2).

20. המתלון תיאר את הפגיעה הנפשית שחש עקב האירוע, ומצאתי להאמין לו. התרשמתי שגם כיום הוא מטולטל ופגוע נפשית. בשונה מהסניגור, לא מצאתי שבהתנהגות המתלון היה "אשם תורם", שכן דבר במעשיו לא הביא, גרם או עודד את פציעתו על ידי הנאשם ואחיו באמצעות שני סכינים בפניו, ראשו וידי. אמנם, המתלון הגיב לאחר שהנאשם ואחיו עזבו את המקום, בכך שרץ אחרי רכבם והשליך עליו אבן, אך כאמור כך עשה לאחר האירוע, ואין מקום להשוואה בין מעשי הנאשם לבין מעשה המתלון.

21. בנסיבות דנן, ובשקלול הענישה הנוהגת, בשים לב למשנה החומרה הנובע מביצוע המעשים בצוותא, בטבורה של עיר, בשימוש של שני סכינים והאחת מהן גדולה, למיקום הפציעות של המתלון, הנזק הנפשי שנגרם לו ופוטנציאל הנזק, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר ועד 24 חודשים.**

גזירת העונש בתוך המתחם

22. הנאשם צעיר כבן 20 וחצי, נעדר עבר פלילי, עצור עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו מאז האירוע. לזכותו אזקוף את הודאתו במיוחס לו שהביאה לחסכון בזמן שיפוטי, ויש בה נטילת אחריות לאור ההתנצלות שהביע בדיון.

23. עוד אקח בחשבון את העובדה שלאחר האירוע עזב הנאשם את ישראל לשטחי הרשות, לדבריו לשם ביקור משפחתו מצד אמו, וכשהתבקש להסגיר את עצמו לשם חקירתו עשה כן, ואביו דאג להביאו למחסום (ראו הודעה בהסכמה מיום 8.5.2023).

24. מנגד, על אף שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, הסכסוך בינו לבין המתלונן פעיל, הרקע לו לא הובא לידיעת בית המשפט, וממילא לא נשמעה כל טענה בדבר ניסיון לסיימו בדרך כזו או אחרת. לפיכך נראה כי במצב הדברים הנוכחי קיים לכאורה סיכון של ממש להתלקחות אלימה נוספת.

25. העובדה שביצוע המעשים על ידי הנאשם נעשה לעיני עוברים ושבים, מצביעה על חוסר הרסן, בריונות חמורה ונחישות לפגוע במתלונן - בחוסר מורא מוחלט, ומשכך נלמדת מסוכנות מהנאשם המחייבת הרתעה. בעניין פריג' לעיל ציין כב' השופט י' אלרון:

"מעשי המבקש היו עלולים להסב לו נזק חמור ומשמעותי עוד יותר. מעשים אלו דורשים ענישה הולמת ומרתיעה המבהירה כי סכסוכים אינם באים לפתרוןם בדרך של אלימות. סופה של התנהלות אלימה שכזו, בגין עניין של מה בכך, ראוי שיהא עונש משמעותי של מאסר בפועל".

26. זאת ועוד, אף שהנאשם הביע רצונו "לעבור טיפול", הוא לא עשה דבר לשם כך. יתרה מכך, לא התבקש תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו, לכן נסיבותיו האישיות, המניע למעשים, והצדדים באישיותו שהביאוהו לביצועם, נותרו נסתרים מהעין ולא זכו לכל מענה טיפולי.

27. במכלול השיקולים הללו אני סבורה כי יש חשיבות בהטלת ענישה מרתיעה על הנאשם לבל יעז לבצע עבירות אלימות נוספות כלפי המתלונן או אחרים. זה המקום לענישה הולמת המתכתבת עם הרטוריקה הברורה הנשמעת מפסיקת בתי המשפט.

28. ביחס לבקשת ההגנה להשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם אפנה לדברי כב' השופט י' אלרון, שנאמרו אך לפני ימים אחדים, בהקשר אחר והם יפים לענייננו, בע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Abker**, פסקה 9 (18.5.2023), כדלקמן:

"[...] מוקשית היא קביעת בית המשפט המחוזי כי יש לגזור את עונשו של המשיב בתחתית מתחם העונש ההולם. בבואו של בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, עליו לשקול שיקולים שונים לחומרה ולקולה, בהתאם למצוות המחוקק [...], כאשר האיזון הנכון ביניהם יביא לגזירת העונש ההולם על הנאשם. לעניין מלאכת איזון זו, הדגשתי כי "כשם שכדי לגזור עונש בקצה העליון של המתחם נדרש הצטברות נסיבות חמורות המקהות את משקלן של הנסיבות המקלות, כדי שייגזר עונש בקצה התחתון של המתחם נדרשות נסיבות מקלות לזכותו של נאשם, הגוברות על הנסיבות החמורות הקיימות [...]" (ע"פ 3244/22 מדינת ישראל נ' ערן, פסקה 17 (20.9.2022) [...])."

29. מכל הטעמים הללו מצאתי לקבוע את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, כך שיהלום את נסיבותיו של הנאשם לקולה וחומרה, אך לא בתחתיתו.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 14 חודשים, החל מיום מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, או עבירה של החזקת סכין, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך של 8,000 ₪ שישולם ב- 4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 3.7.2023, ובכל שלושה בחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום מתשלומי הפיצוי תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.
- ה. הנאשם ישלם קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו, שישולם עד ליום 3.11.2023.

תשלום קנס והפיצוי יעשו ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפרסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

המאשימה תעביר את פרטי נפגע העבירה עד ליום 1.6.2023 וכן תעדכן אותו על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

ניתן היום, א' סיוון תשפ"ג, 21 מאי 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד נועם אלימלך, הנאשם הובא ע"י שב"ס, ובא כוחו עוה"ד יוסי אשכנזי.